

Omfang under Jernbanevæsenet, var Embedsmænd, der sad og havde for lidt at bestille i Forhold til — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — den Lønning, vi nu have givet dem, o. s. v., ja, saa skal jeg ærlig indrømme, at naar det ærede Medlem særlig nævnedes Postvæsenet og altsaa tænkte paa de Tjenestemænd og Embedsmænd, der sidde rundt om paa Postkontorerne i Byerne og paa Landet, saa har det ikke været mig muligt i den korte Tid, jeg har været Minister, at danne mig nogen selvstændig Mening om, hvor meget Arbejde de have, og i hvor stort Omfang de maatte have andre private Stillinger, hvorved de tjene tilnærmelsesvis lige saa meget, men jeg skal paa den Foranledning, det ærede Medlem har givet, sørge for, at dette Forhold bliver undersøgt overalt i Landet for alle Postkontorenes Vedkommende. Det vil selvfølgelig tage Tid, men det skal blive undersøgt saaledes, at jeg faar Klarhed derover, og dernæst skal Materialet staa baade til det ærede Medlems, Finansudvalgets og andre ærede Medlemmers Raadighed. Det vil da blive klart for alle, om der er nogen, om hvem det kan siges, at de paa Grund af deres private Stillinger, om jeg saa maa sige, forsømme Tjenesten. Thi det er en Selvfølge, at de først og fremmest skulle passe Tjenesten i Postvæsenet. Det er ikke min Mening, at det skal forbydes dem at have Arbejde ved Siden af, men det er en Selvfølge, at de først og fremmest og i den Tid, det kræves, skulle udføre det Arbejde, som nu i Henhold til deres Embedsstilling paahviler dem som ansatte ved Postvæsenet.

Men naar nu et saadant Arbejde skal gøres som at skaffe det fornødne Materiale til at bedømme dette Forhold, vil det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer forstaa, at det, der sker, er, at jeg siger til Generalpostdirektøren: Vil De nu være saa god at skaffe mig de Oplysninger, og saa maa han sætte en Mængde Mennesker i Arbejde med at indhente disse Oplysninger og derefter bearbejde dem, saa at de til sidst komme til at foreligge i en overskuelig Form. Det er et Arbejde, som de vedkommende maa gøre ud over det Arbejde, der i øvrigt paahviler dem. Det er et ikke ringe Arbejde, man derved paalægger en Del af de i Generalpostdirektoratet ansatte Tjenestemænd og Funktionærer, og ærede Medlemmer, navnlig Finansudvalgets ærede Medlemmer, ville give mig Ret i, at under Rigsdagssamlingen kræve de forskellige

Udvalg og navnlig Finansudvalget en Mængde Oplysninger, som forskellige Embedsmænd i de forskellige Ministerier sættes i Gang med at fremskaffe og bearbejde, og det er noget, som til en vis Grad ligger udenfor det rent ekspeditions-mæssige, daglige Arbejde. Men dette Forhold skal, som sagt, blive taget op til Undersøgelse, for saa vidt angaar de ved Postvæsenet ansatte ved samtlige Landets Postkontorer.

Inden jeg forlader Postvæsenet, og inden jeg forlader det ærede Medlems Udtalelser, skal jeg sige, at naar det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa, at der i Aar paa Finanslovforslaget var forlangt forhøjet Løn til nogle Postbude i Hellerup, der tidligere have været lønnede efter Lønningssats b, men om hvem det nu er foreslaaet, at de skulle lønnes efter Lønningssats a, altsaa med 1260 Kr. i Stedet for 1200 Kr. i Begyndelseløn, er det, som det ærede Medlem for Resten ogsaa var opmærksom paa, en Følge af, at der for Jernbanevæsenets Vedkommende er sket den Forandring, at man der, saa vidt jeg forstaaer i Overensstemmelse med Finansministeriet, har resolveret, at da Jernbanestationen ligger paa Københavns Grund, have de paagældende ved Jernbanen ansatte Krav paa at blive lønnede efter den Sats, som gælder for København. Nu er det en Selvfølge, at vi for Postvæsenets Vedkommende vilde komme til at staa i et mærkeligt Lys, om vi ikke gjorde Forsøg paa at skaffe de ved Postvæsenet i Hellerup ansatte en tilsvarende Løn. Det er noget, der siger sig selv, at enten man bor paa den ene eller den anden Side af Gaden et bestemt Sted i Hellerup, ere Levevilkårene for de paagældende nøjagtigt de samme, og det vilde være uretfærdigt mod Postvæsenets Embedsmænd, om de, alene fordi Posthuset tilfældigvis ligger paa Hellerups Grund og ikke paa Københavns Grund — da de i øvrigt bo i Hellerup og lide under den dyre Husleje, eller hvad det nu er, som medfører, at det er kostbarere at bo der end længere ude —, skulde lønnes efter en Lønningssats, som er lavere, end der normalt tilkommer dem.

Det ærede Medlem mente, at den Slags Afvigelser fra Loven, som det ærede Medlem med nogen Ret kaldte det, kunde man undgaa, hvis man i Ministerierne havde et Udvalg eller maaske endda kun en enkelt Mand, som beskæftigede sig med den Slags Ting, inden der blev stillet Forslag til Rigsdagen. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at noget saadant